

sygn. akt V K 1186/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Pałczak

Protokolant Szymon Pawłowski

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu w dniach 27.06.2017 r., 17.10.2017 r., 05.12.2017 r., 15.02.2018 r., 12.04.2018 r., 02.05.2018 r.

sprawy

A. R.,

s. M. i I. z d. M.

ur. (...) w D.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od listopada 2015 roku do około lutego 2016 roku dat bliżej nieustalonych w S., w lokalu mieszkalnym w S. znieważył małoletnią córkę K. R. poprzez wielokrotne używanie wobec niej słów uznanych za obelżywe,

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk

2. w tym samym miejscu i czasie jak w punkcie 1 naruszył nietykalność cielesną małoletniej córki K. R. poprzez co najmniej 4-krotne uderzenie jej ręką w twarz,

tj. o przestępstwo określone w art. 217 § 1 kk

3. w dniu 24 maja 2016 roku w lokalu mieszkalnym w S. naruszył nietykalność cielesną małoletniej córki K. R. poprzez 1- krotne uderzenie jej ręką w brzuch,

tj. o przestępstwo określone w art. 217 § 1 kk

I. A. R. uznaje za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów i na podstawie art. 59 kk odstępuje od wymierzenia kar za te czyny;

II. Na podstawie art. 43a § 1 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 200 (dwustu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym, opłatę w kwocie 30 (trzydziestu) złotych.

VK 1186/16

UZASADNIENIE

(ograniczone na podstawie art. 423 § 1a kpk do orzeczenia w zakresie kary czyli do tej części wyroku, której wniosek dotyczy a zarazem ograniczone na podstawie art. 424 § 3 kpk do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć).

Zgodnie z treścią przepisu art. 216 §1 kk dopuszcza się przestępstwa sprawca, który znieważa inną osobę w jej obecności. Nadto zgodnie z treścią przepisu art. 217 §1 kk popełnia przestępstwo ten kto uderza człowieka. Jak wynika z przeprowadzonych w sprawie dowodów oskarżony A. R. znieważał swoją małoletnią córkę K. R. słowami obelżywymi. Ponadto kilkakrotnie naruszył jej nietykalność cielesną uderzając ją ręką w twarz oraz w brzuch. Mając na uwadze powyższe należało przyjąć, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstw z art. 216 §1 kk oraz z art. 217 §1 kk.

Czyny popełnione przez oskarżonego zagrożone są alternatywnie karami grzywny i ograniczenia wolności, przy czym czyn z art. 217 §1 kk również karą pozbawienia wolności do roku.

Zgodnie z treścią przepisu art.59 kk jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat albo karą łagodniejszego rodzaju i społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna, sąd może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli orzeka jednocześnie środek karny, przepadek lub środek kompensacyjny, a cele kary zostaną w ten sposób spełnione.

W ocenie sądu w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki pozwalające na odstąpienie od wymierzenia oskarżonemu kar za przypisane mu przestępstwa na podstawie wskazanego powyżej przepisu.

Po pierwsze czyny przypisane oskarżonemu zagrożone są karami nieprzekraczającymi 3 lat pozbawienia wolności oraz karami łagodniejszego rodzaju to jest karą grzywny i ograniczenia wolności.

Po drugie zdaniem sądu społeczna szkodliwość popełnionych przez oskarżonego czynów nie jest znaczna. Przy ocenie społecznej szkodliwości czynów nie bez znaczenia pozostaje postawa pokrzywdzonej K. R.. Jak wynika z przeprowadzonych dowodów sprawiała ona poważne problemy wychowawcze. Przejawiała lekceważącą postawę tak wobec poleceń ojca jak również nauczycieli i wychowawców. Bez zgody rodziców opuszczała dom i nie wracała do niego na noc. obrażała pedagogów wulgarnymi słowami. W czasie lekcji dezorganizowała pracę nauczycieli. Zachowywała się w sposób butny, arogancki i wyzywający. Swojego ojca bezpodstawnie oskarżała o molestowanie seksualne. Taka postawa pokrzywdzonej miała znaczenie dla motywacji oskarżonego. Oskarżony będąc ojcem pokrzywdzonej w swoim zachowaniu względem córki nie kierował się zwykłą agresją. Oczywiście motywem znieważania córki bez wątplenia była chęć wyładowania złości wynikającej z jej niewłaściwego zachowania. Zachowanie córki co zrozumiałe wywoływało u oskarżonego negatywne emocje. Znieważanie jej było nieprawidłowym wyładowaniem negatywnych emocji, które pokrzywdzona wywoływała swoim bez wątplenia niewłaściwym zachowaniem. Z kolei w przypadku naruszania nietykalności cielesnej pokrzywdzonej w grę wchodziła również źle pojmowana chęć wychowania córki i nakłonienia jej do właściwego zachowania względem rodziców i nauczycieli. Jak wynika z zeznań świadka Ż. H. pełniącej funkcje kuratora w rodzinie oskarżonego i pokrzywdzonej oskarżony przejawiał troskę o pokrzywdzoną a jego zachowania względem córki, również te negatywne wynikały z tej troski i jego bezsilności wychowawczej a nie z agresji. Tak więc motywem działania oskarżonego nie była sama agresja ale źle realizowana, przy zastosowaniu niewłaściwych metod, chęć wychowania córki i troska o nią. Stosując metody, które jeszcze w niedalekiej przeszłości znane były w prawie karnym jako tzw. karcenie wychowawcze oskarżony chciał z jednej strony nakłonić córkę do rezygnacji ze skrajnie niewłaściwego zachowania a z drugiej strony wynikały one z jego nieumiejętności wychowawczych. Nie bez znaczenia dla oceny stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonego pozostaje również fakt, iż oskarżony swoich czynów dopuścił się nie wobec małego dziecka ale córki będącej już nastolatką.

Mając na względzie powyższe, zdaniem sądu, samo stwierdzenie, iż oskarżony dopuścił się przestępstw, przy jednoczesnym odstąpieniu od wymierzenia za nie kary i orzeczeniu wobec oskarżonego środka karnego w

postaci świadczenia pieniężnego będzie wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Podstawowymi celami kary w przedmiotowej sprawie są cele zapobiegawcze i wychowawcze względem osoby oskarżonego, który w ocenie sądu pomimo odstąpienia od wymierzenia kary nie powróci na drogę przestępstw, w szczególności tych popełnianych na szkodę swojej córki.

Sąd wobec wydania wyroku skazującego obciążył oskarżonego kosztami sądowymi w tym należną opłatą, nie znajdując podstaw do zwolnienia go od ich poniesienia.